

Publicerad 2013-07-17 17:03 av karinhj

Väggarna andas röster

Väggarna är mer än vita.

Ibland andas dem med mina andetag.

Jag är inte ensam för ett slag.

Ibland börjar de prata med varann.

De tror inte jag är sann.

Och jag tror inte heller på dem.

Men jag lyssnar noga på deras andetag.

De skapar ljud.

Ljuden blir till frågor och svar.

De frågar varann sådant som ingen behöver veta.

Och svarar något utan betydelse.

Sen säger de åt varann att vara tysta.

Nu vill de lyssna på mig.

Vad ska jag säga?

Allt jag kommer på blir till gåtor de inte kan lösa.

De försöker men jag ger upp.

Vi kan varken förstå varann eller mötas.

De finns här liksom jag men vi är för olika.

Jag bor bara här och de är bara mina vita väggar.

Som andas.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren karinhj med Poeter.se id #44928 innehar upphovsrätten